

**Uchwała Nr XXXII/322/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 26 czerwca 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645 z 2014 r. poz. 379) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańca Goleniowa z dnia 06 czerwca 2014 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skargi

W dniu 6 czerwca 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na Starostę Goleniowskiego.

Skarżący zarzucił Staroście nie załatwienie wniosku Skarżącego z dnia 1 lipca 2010 r.

Dodatkowo pismo zawiera zarzuty przeciwko radnym wymienionym w piśmie.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznania skargi na działalność Starosty Goleniowskiego jest Rada Powiatu w Goleniowie.

Jednocześnie na podstawie art. 231 KPA wskazać należy, iż zgodnie z przepisem art. 229 pkt 1 KPA skargę na Radę Powiatu wnosi się do właściwego wojewody (w zakresie spraw finansowych – do regionalnej izby obrachunkowej), zaś przepisy KPA o postępowaniu skargowym nie przewidują możliwości składania skarg na poszczególnych radnych.

W odniesieniu do skargi na działanie Starosty ustalono, iż Skarżący w dniu 1 lipca 2010 r. złożył dwa pisma, które zakwalifikowane zostały jako skargi i Skarżącego pouczone o organie właściwym do ich rozpoznania w trybie przepisu art. 231 KPA.

Mając na uwadze powyższe nie stwierdzono, by Starosta uchybił obowiązkowi załatwienia wniosku, gdyż żadne z pism wniosku o podjęcie przez Starostę konkretnego postępowania nie zawierało.

Mając powyższe na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego pouczając jednocześnie o treści przepisu art. 239 § 1 KPA, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Opracowała: Komisja Rewizyjna